

ніе можеше ли тая нивинна душа да остане до толкува нечувственна, щото да не вспомие за своите Пастыри—Отеци? — Охридъ и Испекъ са двѣ имена неизгладими изъ Българско сърдце, изъ Българска душа! Охридъ заради Българина Македонца е това завѣтино име, въ което онъ види и преждніятъ си църковни славж и прежднегто си Іерархическо величие. Той подтѣпканъ отъ гръцко-финарско духовенство върноподданикъ Султановъ щомъ заговори за Охридъ, подига замыслепото си чело и съ сърдечно въздыханіе произноси: „Това е столица на нашите преждебивши Патріарси“! Да, Македонецъ каквото и всекій Българинъ и сега глѣда и ще глѣда на Охридска Свято-Климентова църква какъ на църква на неговытъ Патріарси; защото въ той благодатный Божій домъ отъ онова време и до сега ся е упазилъ Архиепископскій или Патріаршескій Столъ отдѣлицъ отъ епископскій; въ той столъ, въ тая църковна Българска слава и величие архиепископы Охридскіи и всея Българіи са стояли въ време на Богослуженіе и отъ тамо са осънявали съ небесно благословеніе Българскѫтъ Православнѫ Христовѫ Паствѧ!

Послѣ всички тъя очевидци, вѣрни и необорими доводы и свидѣтелства за узаконеніе, за църковно припознаваніе и за съществуваніе на Охридо-Българскѫтъ Архиепископскѫ независимост и самостоятелност и за законоприступното присвоеніе на тая независимост и самостоятелност отъ странж на Цариградскѫтъ патріаршіj, мы тута ся запирате мало за да пытаме: На какво основание лукавытъ Грьцы лъжатъ свѣтѣть, че Охридо-Българското независимо архиепископство или патріаршество никогда не съществовало и че Юстиніановото заради него узаконеніе е подложно? О! ты роде лъжливый и интригантный, кога ли ще ся избави Българскій народъ отъ тебе!.... Но нека да попытаме, каквото и много пъти сме пытали, и законо-